terea ſacri oſſis ſuperior pars duos exigit aſcendentes proceſſus, eodem modo inſinuatos, quò aſcendentes in lumbis uertebrarum proceſſus cælari diximus. His excipiuntur infimæ lumborum uertebræ deſcendentiũ proceſſuum tubercula. Porrò inferior ſacri oſſis pars (quæ tertij & anguſtiſsimi trium oſſium ſacri oſſis humilior ſedes eſt) orbiculari quoque protuberat corpore, lumborum uertebrarũ corporibus forma admodum ſimili. Nulla enim ratione illud ab his uariat, quàm quòd ſacri oſſis corpus lumborum uertebrarũ corporibus tanto minus ſit, quanto hoc corpus ab illis mole uincitur. Præſens ſacri oſſis corpus uni cõmittitur[h] oſſiculo, quod ex tribus oſſis coccygis oſſibus iam primum enarrabitur. Sub ſacro itaque oſſe tribus ad hunc quem diximus modum oſſibus concinnato,[i] alia tria collocantur oſſicula ordine inuicem ſuccedentia, & lumborum uertebris in cõformatione non abſimilia. In nullo nanq; ab illis imagine differunt, niſi quòd tranſuerſos proceſſus latiores, quàm lumborum uertebræ, obtinent, & eoſdem magis deorſum quàm ſurſum conniuentes: deinſpinam aut nullam, aut perquàm exiguam à ſe porrigunt. Corporum enim forma penitus illis reſpõdet uertebris, niſi fortè pro oſſiculorũ mole hæc aliquis, minima quæq; expendens, ampliora eſſe aſtrueret. In aſcendentibus autem & deſcendentibus proceſſibus ne minimùm quidem differunt. Horum itaque trium oſſiculorum ſupremum, ſuo corpore tertio ſacri oſſis ita coarctatur oſſi, ut lumborũ uertebræ inter ſe. Suis enim aſcendentibus proceſſibus deſcendentes oſſis ſacri proceſſus excipit. Tria hæc inferiora oſſicula Galeno coccyx proculdubio appellantur. Inter tria enim hæc oſſicula, & inter horum ſupremum & ſacri oſſis inferiorem partem, non minus interuenit cartilaginis, aut potius cartilaginei ligamenti, quàm inter lumborum uertebras, quum inter tria ſacri oſſis oſſa nihil, uti iam diximus, cernatur cartilaginis, & præcipuè in ætate prouectioribus. Deinde in canibus ſimijsq; muſculus femur mouentiũ quartus, à tribus illis oſſibus principium ſumit. eum dico, quem in tertio de Adminiſtrandis ſectionibus à coccyge oſſe enaſci Galenus teſtatur. Quinetiam foramina neruis tranſmittendis inciſa, Galeni in libro de Oſſibus deſcriptioni accuratè conueniunt. Tria enim neruorum paria ſacro oſſi, & totidem coccygi à Galeno tribuuntur, quæ in hunc ſe habent modum. Veteribus Anatomes profeſſoribus is in neruorum paribus recenſendis mos fuit, ut neruorum par ſemper ad neruis ſubiectam referrent uertebram. ac proinde primum dorſalis medullæ neruorum par enumerarẽt, quod inter occipitis os & primam colli uertebram proſilit: ſecundum, cui inter primã & ſecundam colli uertebram uia exculpitur. Sic itaque primum neruorum oſſis ſacri par id cenſetur, quod inter primum ipſius os & infimam lumborum uertebram elabitur, cui foramina ad eum modum inciduntur, quo in lumborũ uertebris ea haberi iam pridem proditum eſt. At ſecundum & tertium par, non à lateribus primi paris ritu exiliunt. Quum enim oſſis ſacri latera articulatione cum ilium oſſibus præpedirentur, impoſſibile fuit & hic quoque per latera neruos excidere. Quocirca in anteriori & poſteriori oſſis ſacri ſede foramina in oſſium compage cælãtur, ut hac Naturæ induſtria ab illis neruorum paribus, quemadmodũ & à cæteris ferè omnibus antrorſum retrorſumq; ſoboles opportunè dirigerentur. Ac ſecundo quidem pari foramina in primi oſſis cum ſecundo compage excinduntur, tertio autem pari uia paratur, quà ſecundum oſſis ſacri os tertio coaleſcit. Cæterùm tribus à coccyge oſſe pullulantibus neruorum paribus foramina perinde ac in lumborum uertebris exculpũtur. quum enim horum oſſium latera (ut oſſis ſacri oſſium) articulatione non occupentur, ſatius fuit eandem hîc foraminum ſeriem obſeruare, quam in alijs uertebris laterali articulatione non præpeditis fieri docuimus. potiſſimum quum horum oſſiculorum articulatio illi par ſit, qua lumborum uertebræ inuicem coarctantur. Primum itaque par in utroque latere uno inciſo foramine inter tertium ſacri oſſis os & primum coccygis prodit: Secundum uerò inter primum coccygis os, & ſecundum: Tertium autem par, inter ſecundum os & tertium egreditur. Ab humiliori uerò ſede tertij oſſis, quod dorſalis medullæ reliquum eſt, coniugis expers, nulliq; aſſociatum excidit. Singulis enim oſſibus ſacri oſſis & coccygis oſſis dorſali medullæ uia exculpitur, medullæ hîc craſſitiei reſpondens. Extremo tertij oſſis coccygis oſſis in canibus & caudatis ſimijs ſolida & non perforata oſſa, oblonga & ſuperius inferiusq; craſſiuſcula, in medio autem tenuia quadam continua ſerie annectuntur, caudamq; conſtituunt. Interdum uerò, neque id infrequenter, in multis canum & ſimiarum ſpeciebus etiam plura tribus uidentur coccygis oſſis oſſa, eiuſdem prorſus cum tribus ſuperioribus formæ. atque ita etiam illis tunc plura neruorum paria ab illorum oſſium lateribus proſiliunt. Non caudatis ſimijs infimo coccygis oſſis oſſi cartilago tantum adnaſcitur: quanquam tamen ex illis non adeò concinnè, atque ex canibus, Galeni ſententia intelligatur. Quum igitur hæc ita in illis animalibus ſe habeant, ex hisq; Galeni deſcriptionem optimè percipiam, & pariter in ſcholis adeò amicè oſtendam, ac poſtmodum in

Coccygis canini deſcriptio.

h 4 ſi. chap. 4.

i 4 ſi. chap. 4. & 6. quæ conſtares cum integrarum ſigur. lumborum uertebris.

Hæc ferè ſeriatim prodiuntur ex 2. 3. ſi. Cap. 11. lib. 4 præpoſitis.

in homine ſecus omnino inueniam, cur quæſo ſcioli quidam, & in Galeni uerba iurati, ad aliudq; nihil quàm ad detrahendum & inuidè de aliorum laboribus (quum ipſi nihil poſſint) iudicandum nati, nunc mihi obſtrepent, quòd toties Galeni placitis inter diſſecandum minimè acquieſcam? Quaſi uerò & ipſi oculis priuarentur, ac mihi quæ meo marte adinuenio, non liceret, ob neſcio quam in Galenum religionem, apud eruditiſſimos ſæpe noſtræ ætatis uiros proferre. quum interim hiſce rabulis, nullus nec bonus nec malus genius ſilentium poſsit imponere, ſi quid dignum de medicinæ ſubiecto, & ars ne an ſcientia ſit, & num prædicamentorum tractatio ad logicum an ad metaphyſicum ſpectet, & de intellectu poſſibili, & num ſcientia de anima omniũ ſit præſtantiſſima, alijsq; ineptijs reperiſſent. Verùm illos ridiculos (quamuis interim ſupercilioſos) homines, modò (uti longè minus adhuc præſens conſueui) neutiquam moror: quin potius gratiam à ueritatis ſtudioſis expecto, quod Galeni ſententijs ſubinde commemoratis, ueram hominis cõſtructionem ipſe pertractem, etiam ſi fortè longius alicubi expatietur oratio. Neq; arbitror Galeni (qui toties inter ſcribendũ ingemuiſſe uidetur, quòd ſimul cum ipſo Anatomes ſtudium prorſus, uti ſanè accidit, collaberetur) manes mihi ob id inſeſtos fore, quod ipſum potius ſimiæ quàm hominis fabricã edocere, ac propter aliorum Anatomicorum qui illum præceſſerunt libros, à ſimiæ conſtructione ad hominis demigrare, ſimulq; ambas confundere, oſtendam. Quod non eò dico, quaſi in ſacri oſſis & coccygis deſcriptione Galenus hominis oſſa cum ſimiæ miſcuerit (niſi uolens pauciora coccygis oſſa, quàm ſubinde in caudatis ſimijs occurrunt, enumerauerit) ſed quod quinque tantum uertebras lumborum recenſeat, quum canes & caudatæ ſimiæ plures habeant, nihilominus tamen Galenus & uertebras & ſacrum os & coccyx os ſimiæ deſcribat. Quod uerò ueteres illi pueros in Anatome exercentes, hominis oſſa ſedulò uerſauerint, nomina atteſtantur partibus ab ipſis indita. Vix enim ambigo, quin λόκκυγα appellauerint os quoddam à ſimilitudine quapiam, quam cum aue à Plinio quoque coccyge (nobis uerò cuculo) nuncupata, obtinet: præcipuè quum carne ligamentisq; adamuſſim nõ eſt purgatum. Quæ autem hæc eſſe poſſit ſimilitudo, tunc promptius exponam, quum horum quoque oſſium in homine deſcriptionem ſuccinctè addidero. Sub lumborum itaque uertebris in homine plurimùm[a] decem reperiuntur oſſa, quorum ſex ſacrum hominis os, quatuor uerò coccygem conſtituunt.[b] Sex enim ſuperiora inuicem ita committuntur, quemadmodum[c] tria oſſa canis ſacrum os efformantia, uniri relatum eſt. In medio enim anterioris ſedis connexum oſtendunt,[d] qualem uertebrarum conſtituerent corpora, ſi adeò coaluiſſent, ut nihil cartilaginis in ſex horum oſſium unione uiſeretur, niſi forſitan in admodum pueris, quibus oſſa adhuc prorſus non coaluere. In lateribus quoque anterioris partis, ubi (ut ita dicam)[e] tranſuerſi ſex horum oſſium proceſſus inuicem uniuntur, admodum obſcura cõnexus apparet ſpecies. In poſteriori autem ſede, unio prorſus aboletur, unumq; os ex illis ſex efformatum conſpicitur. Nulla enim hîc unionis ſe offert linea, niſi interdum in primi oſſis cum ſecundo coalitu.[h] Quippe non rarò primum os ſecundo poſteriori ſede ea articulationis forma cõmitti ſpectatur, qua aſcendentes deſcendentesq; in lumbis uertebrarum proceſſus articulari ſolent. Verùm etſi illi proceſſus ita iungãtur, tranſuerſi tamen eius oſſis proceſſus, omni ex parte ſecundi oſſis proceſſibus coaleſcunt: & omnes iſti connexus adeò ſunt ualidi, ut primum os ne tantillum quidem ſuper ſecundum moueri queat. Aliquando tamen ſacra oſſa in cemiterijs obuia primum os abruptum oſtendunt, idq; ac ſi lumborum eſſet uertebra ſeorſum inuenitur. Niſi enim id primum os craſſis & amplis donaretur tranſuerſis proceſſibus, à lumborũ uertebris forma uix diſcerni poſſet. Porrò in pueris ſex horum oſſium coalitus etiam in poſteriori ſede cõſpicuus eſt, quemadmodum in anteriori parte eſt ſpectatiſſima. Deinde ut in nullis hominibus in anteriori ſede coalitus omnino obliteratur, ita etiam perpetuo in poſteriori ſacri oſſis ſede ea coalitus ſpecies ſe offert, quæ oſſium corporibus perficitur.[i] Si enim foramini dorſali medullæ in ſacro oſſe inciſo, animũ accõmodaueris, per foraminis progreſſum, oſſium corpora ita liquidò coaluiſſe cernes, atque in anteriori ſede. Præterea ſex horum oſſium ſeries tribus oſſibus quæ canis ſacrum os efformant, reſpondet. quemadmodũ enim his ſupremum maius eſt medio, & medium maius infimo: ita quoq; hominis oſſa tanto minora uidentur, quanto humiliorem in ſacro oſſe ſedem occupãt. Quanquam ſecundũ os, hoc ſibi priuatim uendicat, quòd inter reliqua oſſis ſacri oſſa[k] amplioribus craſſioribusq;, & antrorſum retrorſumq; magis prominentibus tranſuerſis conſtet proceſſibus.[l] Primi ſeu ſupremi oſſis ſuperior pars, omnino ſuperiori ſedi cuiuis lumborũ uertebræ reſpõdet. Et corpus etiã quintæ lumborum uertebræ ita primo oſſi adaptatur, ut lumborũ uertebræ ſuperioris uertebræ proceſſuum tubercula ſuſcipiunt. Sexti uerò oſſis[m] humilior pars inſigniter ab inferiori ſede tertij canum oſſis differt. Hominis enim os nullos deſcendentes adipiſcitur proceſſus,

Lib. 10. Naturalis hiſtoriæ Cap. 9.

Hominis ſacri oſſis deſcriptio.

a ſi. cap. 14. G, H, & I, K. deuis integrarum. figu. M, N. et huius ca. tota 1. & 2 fig.
b 1 fi. A, B, C, D, E, F.
c 4 fig. cha racf. 1, 2, 3. d fig. cap. 14. R.
e 1, 2 fig. L, L, R.
f 1, 2 fig. Z.
h 2 fig. Y.
i 2 fig. f, g, h, i, k.
k 1 fig. 4 Z paulò ſub inferiori L.
l Confer ſuperiorem partem 1 et 2 fig. cum figuris ca. 17. aut connexum ſi ueris in integris fig. & fig. cap. 14. m 1 figur. 4